

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 13698/2024
10.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., село ..., чији је пуномоћник Немања Јоловић, адвокат из ..., против туженог Удружења осигураваача Србије – Гарантни фонд Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6849/20 од 14.12.2023. године, на седници одржаној 10.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6849/20 од 14.12.2023. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 6849/20 од 14.12.2023. године преиначена је пресуда Трећег основног суда у Београду П 8648/18 од 14.02.2019. године у делу става првог изреке, тако што је одбијен тужбени захтев тужиоца за исплату законске затезне камате на досуђени износ за период од 15.12.2010. до 03.10.2017. године (став први изреке). Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу другом изреке означене првостепене пресуде, тако што је тужени обавезан да накнади тужиоцу трошкове парничног поступка од 154.280,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате. Ставом трећим изреке, одбијени су захтеви парничних странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка учињених пред другостепеним судом, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања од стране другостепеног суда и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд налази да је ревизија недозвољена, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП.

Наиме, Законом о парничном поступку је прописано да се, ако је за утврђивање права на изјављивање ревизије, меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима само вредност главног захтева. При том се камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају у обзир ако не чине главни захтев (члан 28).

У конкретном случају ревизијом се побија само одлука о затезној камати, као споредном потраживању, због чега је ревизија недозвољена, а нема места примени члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП.

На основу изложеног, Врховни суд је одбацио ревизију као недозвољену ставом другим изреке овог решења, применом члана 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**